

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror ikke, at man kommer til at miste noget, for sådan har jeg slet ikke forstået hele museumssituationen i Danmark. Tværtimod er der nu mulighed for, at der er flere børn og unge, som kan komme ind gratis, end der har været mulighed for hidtil.

Som loven er skruet sammen på nuværende tidspunkt, har museerne, der har gratis adgang og forpligtelse over for skoletjenester og andet, jo ikke nogen kompensationsmuligheder. Derfor vil jeg da sige, at det her er et godt skridt i den rigtige retning, og derfor tror jeg ikke, at vi behøver at have alle mulige instanser og udvalg til at evaluere.

Vi har et formidlingsudvalg, som er blevet nedsat til at komme med forslag, og pr. automatik er jeg helt overbevist om, at det udvalg vil se på, hvordan situationen er for øjeblikket, og hvordan den vil kunne blive bedre i fremtiden, og at vi kan få en tilbagemelding om det. Derfor tror jeg ikke, at der er nogen problemer i det her, vil jeg sige til hr. Arne Toft.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er i forlængelse af de to foregående spørgsmål. Jeg forstår ikke helt, hvordan fru Louise Frevert kan sige, at der ikke er nogen problemer i det. Det er sådan set det, høringssvarene siger. De, der har forstand på det og er ansat og uddannet til at drive museerne, siger, at der er et problem.

Så er der et simpelt spørgsmål fra Socialdemokratiet, De Radikale og nu også fulgt op af SF: Kunne man ikke i det mindste lave en revisionsparagraf, når de folk, som er blevet bedt om at give deres faglige ekspertise til kende, siger, at der er et problem?

Spørgsmålet er: Hvori ligger den politiske blokering for, at Dansk Folkeparti kan sige, at o.k., vi sætter noget i gang, som vi selv tror på er godt, men fagkundskaben er i tvivl, og de beder om at få en revisionsparagraf ind? Hvordan skulle det ødelægge den politiske vinkel på det her lovforslag, at man tilkendegiver, at man sætter en revisionsparagraf ind?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Om man kalder det en revisionsparagraf eller kalder det evaluering eller kalder det noget andet, så er det faktisk det samme, vi taler om.

Nu skal jeg ikke gentage mig selv, men det bliver jeg jo nødt til at gøre. Jeg mener, at i det øjeblik man har nedsat det her formidlingsudvalg, som er det største tiltag i museumsverdens historie i årtier, så kan jeg ikke se, at der skal være noget problem i det her, for vi er parate til at se på, om man måske kan gøre det bedre. Men det er ikke ensbetydende med, at man behøver at evaluere lige nøjagtig de her punkter. De statsanerkendte museer er jo en klump for sig.

Som jeg også har sagt tidligere, er de én del af det. Vi taler om forskellige kategorier, det ved hr. Ole Sohn jo også, og jeg kan ikke se, at de overhovedet kan være konkurrenceforvridende hinanden imellem. Det har de ikke været hidtil, for de varetager forskellige opgaver og gør det ikke på tværs af hinanden. Det er nogle forskellige ting, vi taler om. Så det der med, at det er konkurrenceforvridende, kan jeg slet ikke sætte mig ind i, og det forstår jeg ikke.

KL 14.50

Men jeg forstår godt, at der måske kan være en bekymring for, at man ikke selv kan have snabelen nede i kassen, men det er altså den prioritering, der er valgt på nuværende tidspunkt i en finanslovforhandling. Hr. Ole Sohn ved jo også, at det foregår sådan.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Fru Louise Frevert kom langt omkring i besvareelserne: konkurrenceforvridning og snabelen nede i kassen. Men det har jeg slet ikke spurgt til eller forholdt mig til. Det skal jeg nok gøre, når jeg holder min ordførertale.

Jeg stillede bare et simpelt spørgsmål. I høringssvarene gør de folk, som er uddannet til at have forstand på museumsdrift, og som er ledere af museerne, opmærksom på, at der er nogle problemer i den måde, lovforslaget er skruet sammen på. De erkender, at det nok bliver vedtaget under alle omstændigheder. Derfor spørger de: Kan man ikke sætte en revisionsparagraf ind, så vi i løbet af et par år ser på, hvordan det er gået? Viser det sig, at deres bekymringer er gjort til skamme, kører vi bare videre uændret. Viser det sig, at de har ret, og at vi i lovgivningsarbejdet har gjort noget forkert, har vi mulighed for at rette det ind.

Hvori består betænkelighederne for Dansk Folkeparti ved at sætte en sådan simpel revisionsparagraf ind?